

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 10.

Sjette Sessions anden Samling.

10de Møde.

Torsdagen den 18de Januar.

(fortf.)

Formanden. Forinden Discussionen begynder, skal jeg bemærke, at under Betænkningen er det forglemmt at anføres, at Tscherning er Ordfører. Jeg sætter Lovudkastet tilligemed Vædringsforslaget under Et til Behandling. Discussionen er aabnet; den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføeren (Tscherning): Udvalget har ingen Betænkelighed havt ved at foreslaae Rigsdagen den først forlangte Bevilgelse af Mandskab, og det formoder ogsaa, at der ingen Betænkelighed kan være fra Thingets Side ved at bevilge det større Antal, da det jo er gunstigt for Befolkningen, at man i Tide besørger Udskrivningen af det størst mulige Antal, der med Rimelighed kan blive forbrugt i Aarets Løb. Finantsloven vil jo indskrænke Forbruget, isald man ikke skulde finde Rustningerne svarende til Hensigten. Udskrivningsbevillingen have vi antaget under den Forudsætning, at det tilsvarende Antal Mandskab ogsaa indkaldes fra de Landsdele, som ikke ere indbefattede under Rigsdagens Bevillingsret for Diebliffet. Dette var omrent Alt, hvad jeg havde at udtale paa Udvalgets Begue.

Marineministeren: Med Hensyn til den af den ærede Ordfører gjorte Bemærkning skal jeg tillade mig, at yttre, at af de andre Landsdele er der udfiret forholdsvis det samme Antal. Der skulde udfires 150 Mand,

og deraf ere de 107 faldne paa Danmark, de 27 paa Slesvig, de 16 paa Holsteen. Udskrivningen er foretagen i det Forhold, hvori de Søværnepligtige staae anførte i Hovedrullerne.

N. Sage: Jeg har for mit Vedkommende det Haab, og jeg troer, at der er flere, der dele det med mig, at vt iaar ville gjøre det, der her i Thinget ifjor fra et æret Medlems Side i min Nærhed blev foreslaaet, nemlig: at holde os saa stille som muligt, isald de Store skulde slaaes. Det ærede Medlem fra Maribo (Monrad) brugte dengang en Lignelse, som vistnok passer meget godt. Det forekom ham nemlig, sagde han, at, dersom vi paa nogen Maade vilde blande os i Striden, vilde det være, som om, naar to Kæmper sloges, en lille Pige da kom løbende, for at sige: „jeg vil ikke slaaes med“. For at blive i Lignelsen, haaber jeg, at den lille Pige aldeles bliver hjemme. Det er vist utvivlsomt, at vi ikke kunne udrette Noget ved at vise os rustede, og at det heller ikke stemmer med vor Neutralitetserklæring, ligesom det ogsaa har vlist sig, at der ikke var den fjærneste Grund til at befrygte nogen Uorden. Vi havde altsaa kunnet spare hele denne Polititudskrivning, som har kostet os flere 100,000 Rd. Vi spare endvidere, at tage Folk til Orlogs, og forhindre dem fra at tjene meget større Hyre ved Privatfart; vi spare ogsaa ved at lade Folkene fare med Koffardisfibe istedetfor at udfire dem, og endelig forhindre vi, at mange Søfolk søge at slippe bort fra Landet af Frygt for Udskrivningen.

Da Ingen mere begjærede Ordet, skred man til Afstemning, hvorved: